

## Dankwoord

Tja, en dan is het 'af'. Althans, het proefschrift, want is onderzoek ooit af? Het traject dat enkele jaren geleden begon naar aanleiding van een concrete vraag heeft zeker tot antwoorden en inzichten geleid, maar ook tot nog veel meer vragen.

Terugkijkend is het schrijven van dit proefschrift de meest eenzame activiteit die ik ooit heb ondernomen en het heeft ook langer geduurd dan alle andere studie- en werkactiviteiten die ik heb ondernomen. Mijn doorzettings-, incasserings- en relativeringsvermogens zijn behoorlijk getest. Ik heb geluk gehad dat ik enorm ben geholpen om het allemaal te 'overleven'. Als ik iedereen die mij heeft geholpen zou benoemen, zou dit dankwoord een onevenredig groot deel van het proefschrift worden. Sommige mensen zijn echter zo belangrijk geweest bij dit project dat het onmogelijk is ze hier niet persoonlijk te bedanken. Dat zijn natuurlijk Reinout en de mannen thuis.

Reinout, meer dan eens heb je me moeten redden uit een worsteling met de materie en heb je me moeten dwingen om me tot de kern van mijn tekstwolken te beperken. Het moet soms heel lastig voor je geweest zijn als ik alweer niet precies begreep wat je bedoelde of 'prikkelig' op jouw feedback reageerde omdat ik mijn eigen gedachtespinsels volkomen logisch vond. Gelukkig hebben we ook meer dan eens erg gelachen! Heel erg bedankt voor je geduld, je razendsnelle feedback en je betrokkenheid. Mannen thuis, regelmatig hebben jullie geleden onder buien van grote geestelijke afwezigheid omdat ik moest nadenken of schrijven, boosheid omdat het niet ging en zorgelijkheid omdat ik het niet kon. Dank voor jullie begrip, relativering, afleiding en zowel kritische als kritiekloze steun, afhankelijk van wat nodig was. Dank ook dat jullie me onverminderd bleven steunen toen dit project, dat ooit als hobby begon, uit de hand begon te lopen en in de plaats van werk kwam.

Maar natuurlijk ook dank aan lotgenoten, mede-AIO's en voormalig-AIO's, voor ontspanning, advies, eten, drinken, luisterend oor, lachen, laten uitzagen, enzovoorts. Hoe fijn is het als er mensen zijn die weten wat je doormaakt! Anita en Marleen (toch nog namen), ongelofelijk dat we elkaar nog niet eens 6 jaar kennen. Geweldig dat jullie mijn paranimfen wilden zijn, promoveren is voor mij onlosmakelijk met jullie verbonden. Overige huidige, oud- en ex-collega's van de VU, in het bijzonder Peter Dekker (echt de laatste naam) en de onmisbare helpers van het secretariaat, heel erg bedankt voor jullie behulpzaamheid en gezelligheid. Studenten, dank voor jullie hulp bij het verzamelen van data. Zonder jullie was dit proefschrift er nog lang niet geweest. Familie en vrienden, ik kon altijd bij jullie terecht met mijn verhaal van het moment. Dank dat jullie me hebben aangehoord. Tot slot uiteraard ook veel dank aan mijn promotor en de leden van de leescommissie, die bereid waren tijd en energie te steken in lezen, beoordelen en opponeren.

Zo, nú is dit proefschrift pas echt 'af'.